

Can Còdol

Vacarisses

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Al sector nord del terme, prop de la riera de Sanana
Emplaçament A la ctra. B-122, poc abans del km.14 camí en direcció S-W, a uns 2 km

Coordenades:

Latitud: 41.62163
Longitud: 1.91072
UTM Est (X): 409255
UTM Nord (Y): 4608341

Classificació

Número de fitxa 08291 - 74
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: El cos antic es conserva íntegrament en les parts estructurals però necessitaria una bona restauració
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 001503400DG00H

Fitxes associades:

[Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dl., 24/05/2010 - 02:00

Descripció

Gran masia situada a la part superior d'una cinglera, sobre un congost estret i força espectacular que forma un torrent que en aquest punt conflueix amb la riera de Sanana. El conjunt consta d'un cos residencial antic amb un altre cos adossat més altres construccions posteriors, també amb funcions d'habitatge, així com diversos coberts aïllats. El cos residencial antic és de planta rectangular i té planta baixa més un pis/golfes, amb coberta a doble vessant. La façana principal és encarada a nord-est i té un portal adovellat i diverses finestres rectangulars, de disposició asimètrica, emmarcades amb carreus. Les façanes exteriors són arrebossades. L'interior ha conservat força bé l'estructura originària i s'hi poden veure alguns elements interessants, com la llar de foc o els festejadors. Es distribueix en tres crugies, cobertes a la planta baixa amb voltes de pedra. Aquest cos originari queda força ocult per un segon cos, també de planta rectangular i de dimensions fins i tot superiors, que és adossat al primer. Es tracta de les antigues corts (que conserven de la primitiva construcció la base de pedra i un portal adovellat), les quals modernament han estat sobrealtades amb una gran construcció de quatre plantes, feta amb parets de totxana, que servia com a granja. A la part oest s'hi ha habilitat l'actual habitatge dels masovers. En disposició transversal respecte a les dues construccions anteriors s'aixeca un nou cos, construït a partir dels antics estables, el qual tanca un petit pati interior o barri. La part de l'estable consisteix en una cambra, molt ben rehabilitada, coberta amb volta catalana i que compta amb un llarg abeurador. Aquest cos té grans galeries a ambdós costats i s'ha completat, en diferents èpoques, amb un nou habitatge que antigament era ocupat pels masovers. Aquesta construcció presenta uns acabats d'un estil constructiu força diferent, amb parets arrebossades i pintades. Al sector nord, la masia compta amb un cobert de pedra antic i altres coberts més moderns, i també té una era enrajolada. Al sector sud-est hi ha la font de can Còdol, que compta amb una àmplia pica i diversos abeuradors, però que ha estat força modificada en els darrers anys. A la dècada de 1970 en aquesta zona s'hi construï una terrassa enjardinada amb balustrada i una piscina.

Observacions:

Inscripció de la llinda d'entrada al barri: "1747"

Història

Aquest mas era conegut ja al segle XVI com a mas Còdol de la Noguera, i avui dia simplement com a can Còdol. No s'ha de confondre amb altres dos masos que en un temps van compartir aquest mateix topònim; això és: el mas Còdol, que posteriorment fou conegut com mas Ferreres i actualment Lleonart, i un altre mas Còdol, posteriorment mas Guàrdia i actualment inclòs dins del nucli urbà. L'any 1597 el propietari era Pere Còdol, el qual pagava per aquest mas un cens de 8 sous, més uns altres 8 sous i 4 diners de quístia. Els seus successors al capdavant del mas foren Cebrià Còdol (que testà el 1630), Pere Còdol (1634), Valentí Còdol (que testà el 1681), Fèlix Còdol (que testà el 1700) i Josep Còdol. Aquest últim declarava en la capbreuació de 1727 que tenia un molí fariner “de molt temps constituït”, que estava situat a la part de ponent de dit mas i “distant de aquell algun tir de bala, poch més o manco”. A Josep el succeí Isidre Còdol, a qui el marquès de Castellbell establí, l'any 1766, la facultat de construir un altre molí fariner aprofitant “el agua del otro molino y de la fuente de dicho Còdol” (VALLS i PUEYO: 1994). Es coneixen les afrontacions del mas corresponents a l'any 1727. Els actuals propietaris van adquirir la masia entorn de 1950 i hi han realitzat les obres al voltant de la font i la piscina.

Bibliografia

VALLS i PUEYO, Joan (1994). "Còdol, un topònim vacarissenc (I)", Balcó de Montserrat, núm. 308 (abril)

